

VELEHRADSKÝ Z(S)PRAVODAJ

Vydává Správní rada (Trustees) St. Wenceslaus House (Reg. Charity No.241 281) a Velehradský výkonný výbor se sídlem 22 Ladbroke Square, London W11 3NA pro potřeby českých a slovenských krajanů ve Velké Británii - www.velehrad.org.uk

červen/jún 2011

číslo 31

„Křesťanské civilizaci ještě není odzvoněno – je tu Čína...“

Zatímco křesťanství v Británii a ve většině evropských zemí zaniká, je tomu zcela naopak v Číně. Tam roste a vzkvétá a počet věřících v kostelích je tam v neděli už vyšší než celkový počet členů Komunistické strany – a to je prosím země, kterou v roce 1958 prohlásil předseda Mao za „osvobozenou od náboženství“. Takto cituje autor jednoho z článků v deníku *The Times* z knihy *Bůh se vrátil*, autorů Johna Micklethwaita a Adriana Wooldridge, redaktora a washingtonského korespondenta časopisu *The Economist* a poznamenává, že po nich stejně fascinovaně opakuje toto pozorování i historik Niall Ferguson v knize *Civilizace*. Tím autorem onoho článku, radujícího se z růstu křesťanství v Číně v předním britském deníku je významný britský myslitel lord Jonathan Sacks, takto Hlavní rabín Spojených hebrejských kongregací britského Commonwealthu, z jehož myšlenek už bylo na těchto stránkách citováno.

Blahoslavený Jan Pavel II. (viz str.4)

Sacks začíná úvahu přepisem rozhovoru Fergusona s členem čínské akademie sociálních věd, který vedl výzkum s úkolem zjistit proč začala Evropa od 17.století Čínu prudce předhánět. Nejdříve se domnívali, že to bylo díky lepším zbraním, avšak po dalším zkoumání se začali klonit k názoru, že Evropa se pohnula kupředu díky lepšímu politickému systému. Ani to však nepřineslo vyčerpávající odpověď a tak byl zkoumán vliv hospodářského systému, ale nebyl to ani ten. Nakonec dospěli vědci k názoru, že to bylo díky křesťanství. Byly to křesťanské základy sociálního a kulturního života v Evropě, které nejdříve umožnily vznik kapitalismu a posléze i demokratické politiky. A dnes, konstatuje lord Sacks, ti věřící v čínských kostelích nejsou - jak by předpověděl Karl Marx - chudí a vykořisťovaní obyvatelé, nacházející v křesťanství „opium lidu“, ale mladí, tvrdě pracující a po společenském žebříčku stoupající podnikatelé, kterým křesťanství nabízí etický rámec a ucelený pohled na život a jeho problematiku ve společnosti, která prožívá rapidní transformaci. A to mne, coby nekřesťana fascinuje, píše dále lord Sacks. Evropa totiž ztrácí přesně to, co jí kdysi přineslo velikost, zatímco Čína, nejrychleji rostoucí světová ekonomika, to nyní objevuje. Čína - domov Konfucianství, Taoismu a svérázného vlastního typu komunismu! To je něco, co nemohl nikdo předvídat.

Co si tedy Čína uvědomila a Západ překotně zapomíná? Že civilizace je tak silná, jak silná je její víra. A jak kultura stárne a unavuje se, jak si lidé půjčují více a méně spoří, jak si cení okamžité požitky více než budoucí blahobyty, tak začínají zapomínat hodnoty a způsoby, které jejich společnost kdysi učinily úspěšnou. Připomíná to Římské impérium na počátku jeho úpadku, píše dále lord Sacks. Římský historik Livius psal s velkým důrazem o tom, jak „s postupným uvolňováním disciplíny se mravy nejdříve rozvolnily a poté klesaly stále hlouběji a nakonec se začaly řídit ke dnu a přivedly nás až k dnešnímu stavu, kdy už nejsme schopni vydržet ani naše zlovyky, ani jejich nápravu“. >>>>>>>>

BCSA -- British, Czech and Slovak Association srdečně zve na každoroční

----- Letní Garden Party -----

V zahradách velvyslanectví ČR a SR v sobotu 18.června od 15ti do 18ti hod (vchod 25 Kensington Palace Gdns, London W8 4QY) Hudba, tombola. Vstup jen na předplacené vstupenky, info na: 01277 899461 a 0776 4948654

BCSA zve i na pravidelné „Get to know you“ středy od 19 do 23 hodin v Čs. nár. domě, 74 West End Lane, NW6, jednou v měsíci -- příští se bude konat 8. června. Další info na bcsa@bcsa.co.uk nebo na tel. 0208-902-0328, fax: 0208-795-4875 643 Harrow Road, Wembley, HA0 2EX

„Křesťanské civilizaci ještě není odzvoněno – je tu Čína“ (pokračování ze str.1)

Před půlstoletím, pokračuje lord Sacks, tvrdil v knize *The Story of Civilization* Will Durant, že úpadek civilizace je výsledkem boje mezi náboženstvím a sekulárním intelektualismem a ten končí oslabením institucí, založených na společenských konvencích a morálce: „Nakonec ale společnost a její náboženství většinou padnou společně, jako tělo a duch, v koordinované smrti.“ Lord Sacks dále připomíná, že úpadkem a pády civilizací se po staletí zabývalo mnoho myslitelů, včetně mudrců starověkého Egypta, proroků dávného Izraele, velkého muslimského myslitele 14.století Ibn Chaldúna a jasnozřivého italského filozofa a dějepisce Giambattisty Vico. Všichni tito myslitelé nabízejí v podstatě stejnou analýzu. Začátky rozkvětu civilizací jsou postaveny na úctě ke střídmosti, odvaze a sebeobětování. Jak ale civilizace vzkvétají a dosahují úspěchů a blahobytu, stávají se stále více požívačnými a sebestřednými. Lidé už nejsou ochotni k obětem pro blaho společenství, ubývá důvěry, zaniká sociální kapitál a s mizením odvahy a neohroženosti už není hrdinů hodných úcty a věhlasu. Ti jsou vystřídáni sebezviditelňovači a pak už jsou uctívány jen tzv.celebrity. A to je podle Fergusonu ta propast, k jejímuž okraji se blížíme my na Západě.

Společnosti začnou stárnout, když ztratí víru v nadpřirozeno, dovozuje lord Sacks. S tím pak totiž také ztratí víru v objektivní morální uspořádání (viz morální relativismus) a nakonec ztratí víru sebe samé. Existuje však alternativa. Západ je schopen znovuobjevení toho, co prorok Jeremiáš nazýval „odhodláním vaší mladosti“. Judaism a křesťanství totiž sdílejí překvapující schopnost sebeobnovy. Takto se obnovil Judaismus po každé tragédii od babylonského exilu až k holokaustu. A to je také to, co se dnes děje s křesťanstvím v mnoha oblastech světa a může se tak stát i zde v Evropě. Jsme tak silní, jako naše víra a tato pravda, kdysi opravdu jedinečný atribut atraktivnosti Západu, dostala nyní nálepku „Made in China“, ale i tak je to stále velmi výhodná koupě, uzavírá lord Sacks. Těžko k tomu něco dodat, i když jak sám lord Sacks konstatuje, ona sebeobnova křesťanství neprobíhá jen v Číně. Vzhledem k počtu obyvatel a rostoucí hospodářské síle Číny, je to však pozoruhodné i nadějně. Zda to však zvrátí úpadek Evropy, to není vůbec jisté. /jn/

ZPRÁVY Z VELEHRADU A KOMUNITY

Svatojánská pouť na Velehradě „jako za starých časů“

Letošní Svatojánská pouť se plně vydařila a leckterý pamětník se dokonce nechal slyšet, že „to bylo jako za starých časů“. Ano, počasí nám přálo, Velehrad opět praskal ve švech, na zahradě se opékaly klobásy a ve společenské místnosti se prohýbaly stoly pod chlebičky, koláči a jiným pečivem, byly k dostání knihy na bazaru a později se na zahradě ozývala i hudební skupina. Je však nutné připomenout, že vše to přátelské veselí se pořádně rozběhlo až po tradiční mši ve velehradské kapli, kam se všichni ani nemohli vejít a stáli až na chodbě. Důvodem možná byla i skutečnost – a to se dostáváme k jádru onoho citátu „jako za starých časů“ – že mši sloužil starý přítel Otců Langa a Pazderky a častý návštěvník Velehradu, Otec Tony Nye SJ z jezuitského centra na londýnské Farm Street, kde se také po desítky let konaly naše bohoslužby. Otec Nye tam totiž byl farním knězem a superiorem, Velehrad pod něj spadal a má mezi krajany řadu přátel a jak také prozradil během promluvy, navštívil několikrát Prahu, Brno, moravský Velehrad i Bratislavu. Otcí Nyeovi je 79 let a je navíc Otcí Langovi velmi podobný, čehož si všimlo hned několik krajanů a tak se účastníkům Svatojánské dostalo zvláštní připomínky oněch „starých časů“ (viz fotoreportáž na další straně).

Prosluněné odpoledne po mši s českým i slovenským čtením i zpěvem za doprovodu hudební skupiny pokračovalo krátkým povídáním o sv.Janu Nepomuckém, jehož socha stojí v zahradě Velehradu. Bylo připomenuto skutečnosti, že Jan, statečný generální vikář arcibiskupa Jana z Jenštejna, podpořil svého nadřízeného při volbě nového opata kladrubského kláštera, kam chtěl král Václav IV. dosadit „svého člověka“. Král pak osobně Jana mučil pálením boků pochodní, aby vyzvěděl nikoli to, co vše už věděl o Kladrubech, ale z čeho se zpovídala královna Žofie a zda nebyla s arcibiskupem spolčena. Jan odmítl zpovědní tajemství prozradit a byl nakonec odvezen z mučírny ve Staroměstské rychtě na rohu dnešní Rytířské a Můstku v Praze na Karlův most a shozen 20.3.1393 kolem 21.hodiny do Vltavy. Mniši jeho tělo později vylovili a pohřbili, v 16. století už byl považován za jednoho z patronů České země a ve třicátých letech 18.století byl kanonizován. Je považován za pomocníka plavců a rybářů a jeho sochy se nacházejí na mostech po celé střední Evropě a dokonce i v belgických Brugách. Po mém povídání o sv.Janu se opět rozběhla zábava, opékání klobás a povídání mezi přáteli a odpoledne rychle ubíhalo. Nezbyvá než poděkovat nejen manažérům Velehradu, Milošovi a Zdeňce a také jejímu bratrovi Jurajovi a dalším přátelům a také hudebníkům pod vedením Marty Janitorové. Hojně se na přípravách také podílel Správní výbor Velehradu a grantem přispělo české ministerstvo zahraničí. /jn/

.....

Slovenské centrum Londýn

.....

Pomáha Slovákom vo Veľkej Británii pri hľadaní si práce a ubytovania, poskytuje užitočné rady pre život a štúdium vo Veľkej Británii a v neposlednom rade disponuje možnosťami, ktoré pomáhajú rozvoju slovensko- britských vzťahov vo všetkých sférach (podnikateľskej, sociálnej, kultúrnej).

<http://www.slovenskecentrum.sk>

Svatojánská pouť na Velehradě 22.května 2011 - Fotoreportáž

Nahoře: Otec Nye při mši ve velehradské kapli (ano, z jistého úhlu je hodně podobný Otci Langovi) a pohled do kaple během promluvy. Dole: Atmosféra ve společenské místnosti a diskuse přátel i nově seznámených na zahradě

DALŠÍ ZPRÁVY Z KOMUNITY I LONDÝNA

Střecha na Velehradě po letech opravena...

Opravy budovy Velehradu pokračovaly solidním tempem a nejnověji došlo po letech na opravu střechy. Správní rada se ráda dělí s krajany o radostný pocit z toho, že do budovy už neteče a zdi mohou začít vysychat, neboť byly také instalovány nové okapy i když cena za opravu dosáhla tak vysoké částky, že bohužel nyní bude nutné na čas opravy poněkud přibrzdit... Správní rada znovu děkuje všem mecenášům, bez jejichž peněžních darů by do budovy ještě teklo...

Aukce neuvěřitelně vzácné sbírky českého umění v londýnské Sotheby's

Známa mezinárodní aukční síň Sotheby's připravuje aukci téměř neuvěřitelné sbírky českého umění ze soukromých sbírek americké rodiny Normana a Suzanne Hascoe. Aukce dvou stovek obrazů, soch a dalších položek mistrů od Art Nouveau, kubismu a expresionismu k české moderně od 20. do 40. let dvacátého století, včetně abstrakce, se bude konat 13.června v Londýně. Zájemci se mohou předem seznámit s díly, která budou dražena, na výstavě otevřené v síni Sotheby's v londýnské New Bond Street od 9. do 12. června a také na internetových stránkách Sotheby's. >>>>>>

Dvořákova společnost všechny srdečně zve na koncert české hudby od baroka k dnešku v podání
kvarteta „i Flautisti“

Ve čtvrtek 23.června v 18.30 v budově velvyslanectví České republiky, 26 Kensington Palace Gardens, W8

Budou také zahrány skladby zvláště složené pro kvartet Janem Rokytou a Karlem Janovickým. Po koncertě občerstvení. Zájemci se musí bezpodmínečně registrovat do 20.června u Annette Percy na annette.percy@btinternet.com nebo poštou na adrese: 21 Clissold Court, Greenway Close, London N4 2EZ

Aukce neuvěřitelně vzácné sbírky českého umění (pokračování ze str.3)

Tam je také k dispozici k prohlížení katalog on-line pod názvem The Hascoe Family Collection (Sale L11105). Mezi díly našich umělců jsou ve sbírce zastoupeni Alfons Mucha, skupina Osma, Václav Špála, Jan Zrzavý, Karel Černý, František Hudeček, Otto Gutfreund, Bohumil Kubišta, Emil Filla, Antonín Procházka, František Foltýn, Jan Štursa, František Kupka a Zdeněk Sklenář. Rodina už vydražila sbírku obrazů 19.století, indiánské a jiné americké umění a vzácný americký nábytek a na prodej jsou i staří mistři a umění 19.století a také jejich sídlo v Greenwich, Connecticut. Norman Hascoe je inženýr a vynálezce v oboru polovodičů a Suzanne vážená biochemička. Česká sbírka je opravdu tak pozoruhodná, že by o ní, nebo alespoň o některá díla, měla zjevně mít zájem Národní galerie v Praze... /jn/

Řád sv. Cyrila a Metoděje pro našeho prof. Tučapského...

Profesora Antonína Tučapského, známého a velmi činného hudebního skladatele, po mnoho let i jednoho z varhaníků naší kaple na Farm Street a pilíře většiny velehradských akcí, oslav, či přednášek, není třeba zvlášť představovat. Nyní bude poctěn velmi prestižním církevním řádem a to na moravském Velehradě.

Řád sv. Cyrila a Metoděje mu bude udělen 5.července, o svátku našich věrozvěstů a v citaci se praví, že je vyznamenáván za:

„vynikající hudební činnost v oblasti skladatelské i pedagogické, která je přínosem naší kultury“. Pro jednoho z velikánů současné české hudby je typické (viz dopis v boxu), že si při své všeobecně známé skromnosti neuvědomuje, co je na jeho práci „tak důležité“. Jelikož profesor Tučapský dlí nyní na Moravě, blahopřejeme mu za Správní radu londýnského Velehradu a všechny „velehradské“ alespoň touto cestou. //

Před týdnem jsem dostal dopis z olomouckého arcibiskupství, který mne velice překvapil a velmi potěšil. Píší mi, že - cituji: "... sbor biskupů při svém posledním plenárním zasedání rozhodl udělit mi "Řád sv. Cyrila a Metoděje" za moji "...vynikající hudební činnost v oblasti skladatelské, dirigentské i pedagogické, která je přínosem naší kultury." Jak už jsem napsal velmi mne to překvapilo i potěšilo, ačkoliv nevím, co je na mé práci tak důležité, že si to zaslouží takového ocenění. - Pokud vím, tento řád se uděluje každoročně různým osobnostem z nejrůznějších oborů. Letos tedy to padlo na mne a pokud vím, jsem jeden z prvních hudebníků - ne-li prvním, kterému se této pocty dostává. Tento řád se uděluje vždy 5. července při hlavní pouti na Velehradě v závěru slavnostní bohoslužby. Na Velehradě na Moravě a zároveň mne žádají, abych se tam osobně dostavil. Samozřejmě, že nemohu takovou příležitost neakceptovat a již jsem jim oznámil, že na Velehrad přijedu. Budu sice počátkem června v ČR a slavná pout' je o měsíc později, čili je to pro mne dost náročné i namáhavé, ale již jsme s manželkou přizpůsobili náš časový rozvrh, abychom to dobře zvládli, a tož se těšíme na velehradskou pout'.

Byl jsem na Velehradě několikrát - po prvé jako "teenager" a jel jsem tam z mého rodiště Vyškova na bicyklu - je to několik desítek kilometrů a ještě týž den jsem jel zpět. Byla to pro mne nezapomenutelná událost. Jak tam pojedou letos to ještě nevím, ale určitě ne na bicyklu.

Výstava Wintonovy vlaky na Liverpool St. zahájena a zničena vichřicí

Výstava nazvaná Wintonovy vlaky a připomínající obětavou záchranu 669ti československých, většinou židovských dětí, před nacismem v roce 1939 jejich vypravením vlaky z Prahy do Londýna, byla 21.května slavnostně zahájena před nádražím Liverpool Street. Vlaky byly před 73ti lety narychlo zorganizovány Britem Nicholasem Wintonem, dnes Sirem Nicholasem, ve věku 102 let stále se těšícím dobrému zdraví a přítomným na vernisáži londýnské výstavy. Tu zahájili velvyslanec ČR Michael Žantovský, primátor londýnské City Michael Bear, organizátorka výstavy Olga Menzelová-Kelymanová a za „Wintonovy děti“ z oněch vlaků, kterých se slavnosti zúčastnily na tři desítky, Lady Milena Grenfell-Baines a filmař Barney Reisz, syn jednoho z nich. Ke kratšímu projevu o nutnosti řešení světových konfliktů se nechal také „vyprovokovat“ Sir Nicholas před krájením dortu ve formě vlaku u příležitosti jeho narozenin. Výstava sestává ze tří desítek panelů se stovkami fotografií a archivních dokumentů z té doby a ilustruje též desítky osudů zachráněných dětí i opakování cesty vlaku v r.2009. Zároveň s vernisáží se konala i slavnost v Praze a výstavu,

Sir Nicholas Winton na vernisáži (foto J.Kaplan)

navrženou Jaroslavem Brabcem, zaštitila řada vrcholných českých politiků, včetně Václava Havla. Naneštěstí se druhý den strhla vichřice síly 112km/hod a výstavu poničila tak, že musela být demontována.Řada osobností s výstavou spojených nyní hledá jiné místo v Londýně, kde by mohla být obnovena. /jn/

Symposium o střední Evropě na UCL

Velvyslanectví ČR uspořádá ve spolupráci s univerzitou UCL a Slovenskem, Polskem, Maďarskem a Slovinskem 2.června středoevropské symposium pod názvem *Beyond Old and New Europe*. Diskutovat se bude o politice, hospodářství, kultuře a rozvoji společnosti v regionu a symposium by se mělo konat každé dva roky. Podobná konference se konala 27.května v Bratislavě.

Volání „Santo subito!“ konečně vyslyšeno

Kardinál Miloslav Vlk vysvětluje co znamená nedávné blahořečení minulého papeže Jana Pavla II. a jak a proč k němu došlo právě minulý měsíc

„Santo subito“: toto známé volání velkého shromáždění lidí na svatopetrském náměstí ve Vatikánu v roce 2005, kteří přišli uctít památku zemřelého papeže Jana Pavla II., se naplnilo: v druhou velikonoční neděli, o svátku Božího milosrdenství (který on ustanovil), v první májový den byl na téže místě, kde před šesti lety obdobné davy provolávaly „Santo subito“, „svatým ihned“, byl ctihodný služebník Boží Jan Pavel II. prohlášen svým nástupcem Benediktem XVI. za blahoslaveného, za autentický vzor křesťanského života pro dnešní dobu. To znamená, že je hodný úcty v církvi, v liturgii a že je možné se k němu obracet ve společenství církve o přímluvu a pomoc.

Tehdy jsem byl přítomen v Římě na shromáždění kardinálů, kteří mezi smrtí papeže a zvolením nové hlavy církve, jsou zodpovědní za její vedení. Častěji jsem slyšel toto volání... Začal jsem ho chápat takto: On je svatý! Je třeba to vyhlásit hned. Nemyslel jsem při tom na lidový slogan: hlas lidu, hlas Boží, ale připomnělo mi to způsob „svatořečení“ před 11. staletími, kdy ještě nebyly žádné normy kanonizace a velcí křesťané svatého života se „stávali“ svatými úctou církve a pověstí svatosti života. I grémium kardinálů na návrh některých členů kardinálského sboru jednalo o této možnosti zahájit hned kanonizační, beatifikační proces s příslušnými „dispensami“, prominutím některých podmínek, například délky času po smrti apod. Grémium tehdy požádalo budoucího papeže, aby brzy zahájil potřebný proces. Benedikt XVI. pak proces skutečně zahájil.

Celá záležitost byla svěřena římskému vikariátu, kardinálovi Vallinimu. Rozhodujícím způsobem k uzavření procesu a zahájení kanonizace přispěl zázrak: na přímluvu Božího služebníka Jana Pavla II. byla prokazatelně a ověřeně uzdravena francouzská řeholnice Marie Simon-Pierre. Osobně si myslím, že nemálo přispělo svou přímluvou u Božího trůnu 1340 blahoslavených a 483 svatých, které Jan Pavel II. kanonizoval.

Kanonizace je neomylné doktrinní prohlášení učitelského úřadu, že kanonizovaný člověk žil svatým životem, který vykazoval některé ctnosti v heroickém stupni. Ve středověku byly životy světců doprovázeny řadou legend. Lidé si někdy myslí, že jsou to nepravdivé vymyšlené epizodky. Většinou se neví, že legendy jsou určitý způsob psaní hagiografie, líčení života světců, způsob charakterizování jejich života. Hagiograf tím chce zdůraznit některé vlastnosti světce, protože v dřívějších dobách nebyli tolik známí v širokém okruhu církve, jako je to u lidí dnešní doby, kteří jsou i pomocí nejrůznějších mediálních prostředků známí celé církvi.

U současných kanonizací, například v případě Matky Terezy a Jana Pavla II., není zapotřebí takového způsobu líčení jejich života, protože je tu množství autentických svědectví a jiných

důkazů o jejich životě. Někteří středověcí světci byli v očích věřících nedostižnými velikány, kteří byli vysoko nad zemí, velmi těžko napodobitelní. Svatost moderních světců je lidem dnešní doby „na dosah ruky“, není v oblacích, je blízko.

Papežovu svatost lze představit několika charakteristickými momenty jeho života, které jsou všeobecně známé. Především papežova mužná stojící bílá postava se zářící usměvavou tváří a doširoka otevřenou náručí. Papež stojící, papež čekající, papež připravený vykročit vstříc komukoliv. Papež, který netřídí lidi. Papež svým úsměvem vlídně zvoucí. Papež s otevřenou náručí: toto gesto je u Jana Pavla naprosto charakterizující – ochota přijmout kohokoliv: jedince, malé i velké, děti i dospělé, zdravé i nemocné, skupiny, národy, různá náboženství. Není to psychologie či manažerské gesto, ale veliké znamení papežova vnitřního života: člověk, křesťan naplněný Boží láskou, která je transparentní, vyzařující. Tento papežův zjev říká konkrétně: papež vás opravdu přijímá, můžete se mu svěřit, on vám rozumí. Všichni, kdo se s ním setkali, to zakusili. Uvedené charakteristiky můžeme naplnit konkrétními událostmi: tolik apoštolských cest za věřícími, za mladými na Světových dnech mládeže, na Střední východ, za patriarchou, za anglickámským primásem, do Afriky a ostatních kontinentů, do synagogy, do mešity, na setkání do Asissi. Je nepochybné, že to nejsou povrchní gesta, nábrž žitá, neokázalá heroická křesťanská láska podle evangelia.

Tato jeho životní praxe, tento životní styl vycházel důsledně z jeho názoru, z jeho učení, přesněji řečeno z Kristova učení – z evangelia. A tady jsme u další „momentky“ papežova života: papež modlí se, papež ponořený do modlitby, papež s růžencem v ruce, jakoby nechtěl ztratit ani chvilku pro tuto nesmírně důležitou „činnost“. Papež – ano troufám si to říci – ponořený do Boha, do pramene svého vzpřímeného postoje, svého úsměvu, své otevřené náruče. Papež u pramene své životní síly, své moudrosti, svého rozhodování. Papež u zdroje, ze kterého bylo jeho srdce stále naplňováno silou lásky pro všechny životní chvíle. Tady je zdroj odvahy a síly vyslovit „mea culpa“, zhřešili jsme, aniž by měl strach, že ztratíme. Tady je zdroj odvahy omluvit se židům i společnosti za chyby křesťanů v minulosti. Nové duchovní teologické sebezpočtení církve, její svatosti...

Myslím, že nejsilnějším momentem papežova života byl jeho postoj „opřen o kříž“, kdykoliv stál se svým křížem, pevně ho držel v rukou, opřen o něj čelem. Opora a síla jeho života: kříž! Jemu zůstal věrný do posledních chvílí svého života. Zakotven v Bohu věděl, že má zůstat na kříži, postižen chorobou, zbaven hlasu, a vydat svědectví, jak se nese kříž, nemoc, bolest, a jak se umírá. Věrný svému Mistru až do konce... >>>>>>

Hledáme garsonku v jihovýchodním Londýně

Prosím, pomozte najít mému tatínkovi garsonku (studio flat, bedsit) nebo bydlení v jedné místnosti v domě (s přístupem k WC, koupelně a kuchyni) v oblasti SE18 (především Plumstead a Woolwich) v cenové relaci max. £400-£500/měsíčně (bills included). Z důvodu vážných rodinných problémů je pro tatínka nepředstavitelně těžké přežívat v našem malém domku. Mnoho díky za pochopení.

Eva Pinto, mobil: 0790 3273 128, pevná linka Londýn: 0208 855 5853 (po 19 hodině), e-mail: eva.a.pinto@googlemail.com

Volání „Santo subito!“ konečně vyslyšeno (pokračování ze str. 4)

Když takto vidíme papežův život, jsou intelektuální úvahy o tom, jestli se nemělo ještě počkat s kanonizací, trochu úsměvné. Stejně jako obviňování, že neřešil pedofilní skandály. Naopak, ten který vyslovil „mea culpa“ a mnohé omluvy, otevřel cestu a dal příklad a odvahu nižším složkám v církvi, diecézím, aby se nebály, aby „činily podobně“. V závěru minulého tisíciletí a na prahu nového dal jasnou orientaci pro cestu církve do budoucna. I to byly výrazy „vidoucího“, proroka, světce.

Pohřeb Jana Pavla II. a podobně i jeho beatifikační proces

byly velkým svěděním, jak životní postoje, živá evangelní víra, modlitba, hluboké zakotvení v Bohu, nesení kříže i dnes oslovují svět. Svět shromážděný i prostřednictvím sdělovacích prostředků na Svatopetrském náměstí, Boží věci se předkládají celému světu.

Láska k církvi šla s blahoslaveným Janem Pavlem a vstoupila do společenství svatých, k Božimu trůnu. Blahoslavený Jene Pavle, pros za dnešní církev!

(z webových stran kardinála Vlka s lask. svolením)

JEŠTĚ Z LONDÝNA

Odešla česká novinářka, diplomatka a dobročinná pracovnice

V Londýně zemřela 1.května ve věku 89ti let novinářka, diplomatka a charitativní pracovnice **Jiřina Libuše Anna „Zuzana“ Poláková (Georgina ‘Susi’ Polak)**, rozená Hnátková. Narodena 2. srpna 1921, v poslední době statečně bojovala s rakovinou po více než dva roky, ale podlehla zápalu plic.

Během okupace Československa nacisty odolala výslechu Gestapem a jako mladá žurnalistka založila dodnes vycházející české noviny, do kterých se také ve stáří vrátila a napsala mnoho článků o událostech ve Velké Británii. Ve 40. letech minulého století byla zástupkyní své vlasti na České ambasádě v Brazílii, a po mnoha letech, kdy sama ve Velké Británii pečovala o svou postiženou dceru, založila charitativní organizaci pro postižené děti v České republice. Mnozí netušili, že byla velmi talentovaná také v oblasti malby, tance, dramatu i nadaná sportovkyně v jízdě na kole, lyžování a vodních sportech, stejně jako výborná kuchařka české kuchyně. Pohřeb oddané ženy, milované matky dvou dcer a vnuky milované babičky se konal v krematoriu Putney Vale 20. května a popel bude letos později pohřben v ČR.

KRÁTCE Z DOMOVA

Trnava nadvazuje na viedenskú tradíciu Noci kostolov

Trnavská arcidiecéza otvorila v noci 27.mája brány 82 katolíckych a protestantských kostolov s prehliadkami normálne neprístupných priestorov vo vežiach a kryptách a nadviazala tak na tradíciu z Viedne ke ktorej sa pridali v Čechách, na Morave, v Nemecku a Holandsku. Kulturný program pre návštevníkov bol bohatý a potešil napríklad koncert spevu Miroslava Dvorského v Bazilike sv.Mikuláša aj moderná hudba zo spevom Zuzany Smatanovej a Katky Koščovej v Katedrále sv. Jána Krstiteľa aj dobrodružná hra Za pokladmi kláštora pre deti v Kostole Najsvätejšej Trojice. Podobné programy sa konaly v 900 kostolách v Čechách a na Morave.

Odešli arcibiskup Otčenášek, exministr financí Janota a náš varhaník Fišer

Ve vlasti nejnověji zemřeli: 23.května **Mons.Karel Otčenášek**, arcibiskup a emeritní biskup královéhradecký, po léta vězeň komunistického režimu. Otčenášek, ročník 1920, byl vysvěcen v roce 1945 a v roce 1950 byl papežem Piem XII. jmenován titulárním biskupem chersoneským a pro případ uvolnění královéhradeckého stolce pověřen řízením diecéze. O měsíc později jej jeho předchůdce Mořic Pícha tajně vysvětil na biskupa. V roce 1951 byl Otčenášek internován spolu s biskupem Tomáškem a Mons.Šuránkem v Želivi a pak v roce 1954 po ročním vyšetřování odsouzen „za velezradu a špionáž pro Vatikán“ na 13 let. Byl pak vězněn na Mírově, Leopoldově a Valdicích a propuštěn až po více než deseti letech na amnestii v r.1962 a pracoval poté jako dělník v mlékárně v Opočně. V roce 1965 mu papež Pavel VI. vymohl nastoupení do duchovní správy, ale ne v Hradci jako biskup. Diecézi převzal až po listopadu 1989 a v roce 1998 jej vystřídal nynější pražský arcibiskup Dominik Duka a papež Jan Pavel II. jej jmenoval osobním arcibiskupem. Karel Otčenášek byl jmenován Doktorem honoris causa místní pedagogickou fakultou, Hradec Králové jej odměnil cenou Dr.Frant.Ulricha, byl vyznamenán prezidentem Havlem Řádem TGM I.třídy za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva a byl nositelem celé řady dalších vyznamenání.

>>>>>>>

Sväté omše našej londýnskej komunity

Kostol (Our Lady of La Salette and St. Joseph), 14 Melior Street, London SE1 3QP, najbližšia stanica metra London Bridge: Nedel'a 13.00 a 19.30, Streda 19.30, Piatok s angl. farnosťou

Sviatosť pokánia (*svätá spoveď*) - pred i po každej svätej omši a taktiež po dohovore s duchovným otcom

Odešli arcibiskup Otčenášek, exministr financí Janota a náš varhaník Fišer *(pokračování ze str.5)*

27. května se konal za účasti 500 osob ve Svatovítské katedrále v Praze pohřeb týden předtím na tenisu ve věku 59 let zemřelého Eduarda Janoty, bývalého ministra financí Fischerovy vlády a dlouholetého vysokého úředníka ministerstva. Říkalo se, že bez něho bývalo nemožné sestavit státní rozpočty. Janotu pohřbil arcibiskup Dominik Duka.

Ve vlasti také zemřel po delší nemoci 14.dubna ve věku 77 let bývalý dlouholetý varhaník nedělních bohoslužeb Otců Langa a Pazderky v československé kapli na Farm Street, klavírista velehradských poutí a londýnský učitel hudby **PhDr.František Fišer**. Pohřeb se konal ve strašnickém krematoriu 19.dubna a zádušní mše v kostele sv.Vavřince v Novém Bydžově. Kondolence je možné i nadále skládat JUDr.Jarmile Kolářové, Vinohradská 17, 12 000 Praha 2.

Z Bratislavy do Košíc po dálnici „najneskôr“ v roku 2017

Podľa slovenského ministra dopravy Jána Figel'a sa budú rozostavať ďalšie úseky hlavné slovenské dálnice z Bratislavy do Košíc (D1) tak, ako budú financie, najmä z eurofondov, podľa „realistického plánu“. Do roku 2014 sa má postaviť zhruba 140 km a rozostavať ďalších 250km dálnic a rýchlostných ciest a tak by podľa Figel'a byla súvislá D1 dokončená za päť rokov. Dokončenie oddiaľuje len drahý 8km dlhý tunel Višňové pri Žiline, ktorý sa má stavať do r.2017...

LONDÝNSKÁ KULTURA

Nenechte si ujít, aneb výběr z červnových koncertů a výstav

- * 5.června v 11.hodin zahraje v Blackheath Halls, 23 Lees Rd, SE3 9RQ **Čepický, Rosefield, Dussek Trio**. Na programu Klavírní tria Haydna, Smetany a Beethovena. Info: www.trinitylaban.ac.uk/blackheath-halls.aspx
- * Od 16. do 25.června se budou v Barbican Centre promítat filmy **Jana Švankmajera** (Něco z Alenky a Et Cetera, 16. (+talk), Vydřet život a Dimenze dialogu, 19. a Otesánek a Tma-světlo-tma, 25. června). Info: Czech Centre a Barbican.
- * Od 20.června do 25.září v British Library, 96 Euston Rd, NW1, výstava **Karla Čapka**.Info: Czech Centre/Brit.Lib.
- * 22.června, 19.30 ve Wigmore Hall, W1, zahraje **Škampův kvartet** Dvořáka, Schuberta a Šostakoviče.020 7935 2141
- * 23.června v 19.45 zahraje **Wihanův kvartet** Dvořáka, Schuberta a ve světové premiéře Ronalda Corpa v Proms at St.Jude Church, Central Sq., Hampstead Garden Suburb, NW11 7AH. Info: 020 8458 8798/www.promsatstjudes.org.uk

ZAJÍMÁ VÁS CO SE DĚJE V JINÝCH KRAJANSKÝCH KOMUNITÁCH?

Zkuste si na internetu najít <http://krajane.radio.cz/>

Budete překvapeni, je to totiž internetová platforma, určená k získávání a výměně informací, týkajících se zahraničních Čechů v celém světě... A najdete tam i informace o londýnském Velehradě

ZAJÍMÁ VÁS ČESKÁ A SLOVENSKÁ HUDBA? STAŇTE SE ČLENEM A PŘIVEĎTE ANGLICKÉ ZNÁMÉ DO The Dvořák Society for Czech and Slovak Music

Společnost sdružuje zájemce o českou a slovenskou hudbu a jako registrovaná charita pomáhá hudebníkům a tělesům doma

Podrobnosti najdete na internetu (<http://www.dvorak-society.org>) a další rád sdělí Tony Pook, Membership Secretary,
1 Lower Friargate, York YO1 9SL, Tel: 01904-642407 e-mail: membership@dvorak-society.org

VÍTE, ŽE VELEHRAD MÁ TAKÉ VLASTNÍ WEBSITE? www.velehrad.org.uk

Nabízí mnoho informací. Příspěvky na obnovu Velehradu či na VZs zasílejte prosím na adresu: The Trustees, Velehrad, 22 Ladbroke Sq, London W11 3NA, šeky payable to St.Wenceslaus House-Velehrad Charity. Nebo na konto: 6860 9299, sort c. 60-15-33

Czech and Slovak Club in London

Chcete si pochutnat na tradičních českých a slovenských jídlech a napít se dobrého piva z našich končin?

Stačí dojet metrem do stanice West Hampstead (NW6) a o pár stovek metrů níž, 74 West End Lane, čeká vytoužené pohoštění...

Restaurace otevřena od úterý do pátku 17 -22.30 hod a klub 17 - 23 hod, v sobotu/ neděli 12 - 22.30 hod, klub 12 - 23 hod. Zavřeno v pondělí kromě Bank Holidays, kdy je pak zavřeno na druhý den v úterý. Telefon: Klub 0207 328 013, Restaurace 0207 372 1193

Zajímá vás, jak je Česká republika reprezentována ve Velké Británii

Kontaktujte Czech Centre, 13 Harley Street, London W1G 9QG

Telefon: +44-207-307-5180, Fax: +44-207-323-3709

ČC pořádá a organizuje výstavy, přednášky, koncerty a další akce, informuje Brity o možnostech podnikání, vzdělávání, atd

Vydává Správní výbor Velehradu-St.Wenceslaus House Charity; rediguje v návazání na tradice Věstníku a Londýnských Listů J.M.P.Jùn